

[Elmquist.]

visse Blade ikke har ladet deres Ondskab gaa ud over min Ringhed alene, men har slaaet det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen og mig sammen som to rigtig utiltalende siamesiske Tvillinger med Hensyn til vort Standpunkt overfor Offentligheden. Jeg kan for at glæde det ærede Medlem saaledes nævne „Ekstrabladet“. Det skriver:

„Man var neppe begyndt paa Forhandlingerne, før det begyndte at regne med Brændestykker ned over Aviserne, Forargelse over deres Referater fra Rets-salene; fra socialdemokratisk (Hans Rasmussen fra Bornholm) og moderat Side (Elmquist) var man omtrent lige fornærmet over, at Aviserne bringer udførlige Referater fra Retssalene.“

Det ærede Medlem kan altsaa se, at hvis jeg skal beskyldes for at være reaktionær med Hensyn til Spørgsmaalet Offentlighed, og hvis det ærede Medlem har Opfattelsen af, at jeg er det, er der altsaa visse Dele af Pressen, der mener, at det ærede Medlems Sjæl er akkurat lige saa sort som min paa dette Omraade. Jeg er selvfølgelig meget beæret over det gode Selskab, jeg her er kommet i.

Hvad Nævningeinstitutionen angaar, kan jeg heldigvis udtale mig noget kortere. Jeg skal overfor det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen sige, at det ærede Medlem synes ikke at have forstaaet et Ord af, hvad det ærede Medlem Hr. Vagn Bro eller jeg har udtalt angaaende dette Spørgsmaal. Det kan være, det er os, der har udtrykt os daarligt, men da der er adskillige andre, som har forstaaet det, synes det at tyde paa, at det er det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens Opfattelses-evne, der har svigtet. Det kan ogsaa være, det ærede Medlem var træt, da jeg kom til efter den to Timer lange Tale, det ærede Medlem holdt forleden Dag; jeg kan saa udmærket godt forstaa, at det ærede Medlem var træt, det er naturligt og menneskeligt, vi andre var ogsaa trætte — af at høre paa det. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem har forstaaet et Ord af, hvad jeg sagde angaaende Nævningeinstitutionen. Det ærede Medlem mener, at vi er reaktionære og imod det læge Element i Straffesager, fordi vi ønsker at indskrænke Nævningeinstitutionen. Det er ganske forkert, vi holder absolut stadig væk paa, at det læge Element skal være repræsenteret i visse Straffesager, i hvert Fald i alle de Sager, der nu er Nævningesager, men tillige holder vi paa, at det skal ske paa en efter

vor Mening langt mere demokratisk Maade, end Tilfældet er med Nævningeinstitutionen. Spørgsmaalet er, hvad der er mest demokratisk. Er det mest demokratisk at sige til Befolkningen: Vi overlader jer i visse Straffesager at afgøre, om en Person er skyldig eller ikke skyldig, men I faar ikke Lov til at afgøre Strafudmaalingen? Eller er det ikke mere demokratisk at sige til Befolkningen: Vi overlader jer i visse Straffesager at afgøre ikke blot, om vedkommende er skyldig eller ikke skyldig, men ogsaa, hvilke Følger Skylden skal have, Strafudmaalingen? Jeg kan ikke indse andet end, at det er en langt større Tillid at vise den almindelige Befolkning at sige: I skal baade afgøre Skylden og Følgerne af Skylden, Straffen, som følger med Skylden, end at sige til den læge Befolkning: I maa kun afgøre Skyldspørgsmaalet, ikke Strafudmaalingen; den kan vi ikke betro jer. Det er dette Standpunkt, Venstre staar paa. Vi har aldeles ikke sagt, at vi vil forlange Nævningeinstitutionen ganske afskaffet, vi har sagt, at vi ønsker overvejet, om det ikke er rigtigt at indskrænke den mest muligt for at gaa over til noget, vi finder endnu mere demokratisk, nemlig Meddomsmændssystemet, hvor menige Folk faar Indflydelse paa baade Skyldspørgsmaalet og Strafudmaalingsspørgsmaalet. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem skulde holde inde med al Tale om, at vi er reaktionære eller udemokratiske.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa en Udtalelse om Grundlovsfædrene. Han mente, at de vilde have sat et slemt Ansigt op, hvis de havde hørt min Tale forleden. Jeg skal ikke komme ind paa en Diskussion herom, det er meget rimeligt, det kan aldrig blive bevist. Jeg vil imidlertid gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Grundlovsfædrene skelnede ikke skarpt mellem Nævninger og Meddomsmænd. Hvis det ærede Medlem vil læse for Eksempel Grundtvigs Udtalelser, vil han se, at Grundtvig nævner i samme Aandedræt Nævninger og Meddomsmænd. Og hvis det ærede Medlem læser Ørsteds Udtalelser under Grundlovsforhandlingerne, vil han se, at Ørsted siger: Det er et Spørgsmaal, om man skal have Nævninger i den Forstand, hvori man nu mest er tilbøjelig til at tage Udtrykket, nemlig som den engelske Jury, eller om man ikke hellere skulde have Nævninger i den Forstand, hvori man havde det i gamle Dage her i Landet, nemlig saaledes, at Nævningerne